

Banka Slovenije je odpovedala

Vida Kocjan, foto: iStockphoto, Gregor Pohleven, Matic Štojs, Bor Slana

Nadzor Banke Slovenije nad bankami, ki so v preteklem desetletju posameznikom za 197 prevzemov izdale za 5,56 milijarde evrov bančnih garancij, je bil slab. Osrednja banka dela ni opravila zadovoljivo, Mitja Gaspari pa je kot guverner delal slabo.

Potem ko je guverner Banke Slovenije Marko Kranjc javno priznal, da je imela slovenska osrednja banka v preteklosti slab nadzor nad bančnim poslovanjem, povezanim z dajanjem poroštev za posojila, ki so jih posamezniki najemali za prevzeme podjetij, se je klopčič začel odvijati. Najprej počasi, v zadnjih dneh pa čedalje hitreje. Presenetljivo pa je, da je vladajoča koalicija poskušala to prikriti in za vse skupaj okriviti krizo. Kriza naj bi bila kriva za vse, kar je v Sloveniji narobe. Pa je res tako?

Tajkunski prevzemi Postopek pri tajkunskih prevzemih podjetij je potekal tako, da so vodilni posamezniki pri bankah najeli posojila, za njihovo odplačilo pa jamčili z nekupljenimi deleži, za kar so jim banke izdale poroštvo. Zdaj je tudi že jasno, »da so podjetja izplačevala sama sebe«, po odplačilu posojil pa bi ostala v rokah ljudi, ki so z dobrimi zvezami na bankah pridobili posojila. A se večini ni izšlo, zato podjetja danes propadajo, odpuščajo zaposlene, dolgovi v bankah pa ostajajo. Domine se torej podirajo.

Ugibanj je konec Ob tovrstnih prevzemih so nekateri kazali s prstom na vsakokratno vladajočo politiko, v času katere so se prevzemi začeli, postavljala so se vprašanja, ali je za to kriva politika, in če je, kateri politiki so to, in podobno. Ugibanja so se vrstila vse dotlej, dokler ni agencija za trg vrednostnih papirjev (ATVP) na svoji spletni strani objavila seznama prevzemov podjetij od leta 2000 dalje, iz katerega je razvidno, da največjo odgovornost za posojila nosijo banke. Te so namreč prevzeme financirale. Postavila so se vprašanja, kdo je

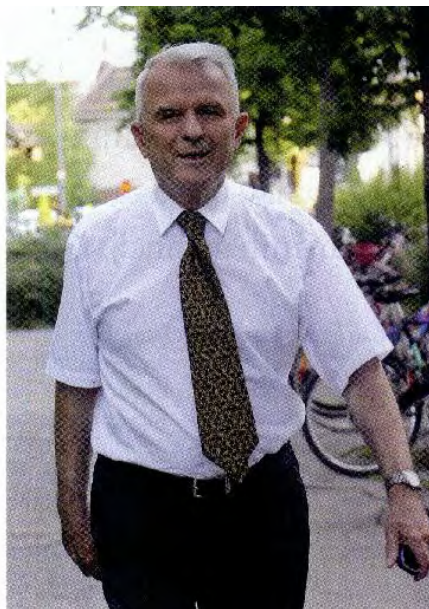
posameznikom dajal tovrstna posojila in zakaj, ali so krivi bankirji ali pa posamezniki, ki so prišli do posojil pod ugodnimi pogoji. Strokovnjaki so začeli opozarjati, da so tisti, ki so poskušali dobiti ugodna posojila v tej prevzemni zgodbi, ki je spravila na kolena skoraj celotno slovensko gospodarstvo, še najmanj krivi. Krivi pa so tisti, ki so jim ugodna posojila omogočili. To je postala celo običajna praksa, pri čemer ni nihče razmišljal o drugem kot o tem, kako zaslužiti. Poznavalci razmer tudi opozarjajo, da pri tem sploh ni šlo za fantomsko politiko in povezave, temveč »bolj za korupcijske ali prijateljske povezave«, ki so se dogajale na drugih nivojih. Ob tem opozarjajo, da se v slovenskem bančnem in gospodarskem prostoru že več desetletij pojavljajo eni in isti ljudje, ki zasedajo vse pomembnejše funkcije v državi, s tem pa so se spletle tudi prijateljske vezi, katerih posledica so bile tudi tovrstne usluge.

Osrednja banka zatajila Stvari so razumljive, vendar pa je dejstvo, da banke niso samostojne in imajo svoje nadzornike. Navsezadnje imamo v državi tako imenovane regulatorje, ki morajo neodvisno od oblasti nadzorovati posamezne ustanove. Bančni sektor na primer nadzoruje Banka Slovenije. In za osrednjo banko je guverner Kranjec javno priznal, da je imela slab nadzor. Po naših podatkih naj bi bili že pred časom v banki ugotavljali, da stvari, ki se dogajajo v bančnem sistemu, niso preproste, vendar so se še naprej izgovarjali, da nimajo pravih vzvodov, da bi globlje posegli v poslovanje posameznih bank, ki delujejo v slovenskem prostoru. To izgovarjanje seveda ne vzdrži presoje, kar danes niti ni več skrivnost. Dejstvo je namreč, da bi Banka Slovenije po letu 2000 morala opozarjati banke na to, naj od jemalcev posojil zahtevajo ustreznejša zavarovanja, vendar tega ni storila. Če bi v Banki Slovenije opravljali boljši nadzor bančnega poslovanja, danes banke ne bi zašle v težave, v kakršnih so.

Opeharjeni davkoplachevalci Poleg tega, da imajo banke slabe

V času, ko je Banka Slovenije opustila potreben nadzor nad bankami v Sloveniji, je bil njen guverner Mitja Gaspari.

Guverner Marko Kranjec je javno priznal, da je imela slovenska osrednja banka v preteklosti slab nadzor nad bančnim poslovanjem, povezanim z dajanjem poroštva za posojila.

Agencija, ki jo vodi Damjan Žugelj, je objavila seznam prevzemov in danih bančnih poroštva zanje.

portfelje in visoke zneske dvomljivih terjatev, smo na slabšem tudi davkoplachevalci. Tipičen primer za to je Nova Ljubljanska banka (NLB), ki je v večinski državni lasti. To banko smo davkoplachevalci doslej že večkrat dokapitalizirali, na vidiku pa je nova dokapitalizacija, saj banka posluje z izgubo. Pa ne samo to, po javno dostopnih podatkih je banka izbranim podjetjem v zadnjem desetletju nakazovala posojila po

»prijateljskih« obrestnih merah. Poznavalci pravijo, da gre za večstomilijonske zneske.

Gasparijeva vloga Kot rečeno, za to niso kriva samo vodstva bank, temveč tudi njihov nadzornik Banka Slovenije, ki bi morala preprečiti te anomalije, pa jih ni. Podatki tudi kažejo, da je bilo vodstvo Banke Slovenije pri nadzoru bank na Slovenskem premalo agresivno, četudi ima osrednja banka zaposlenih veliko ljudi, bistveno več kot na primer ATVP ali agencija za zavarovalni nadzor. Nadzor nad bančnim sistemom so v osrednji banki preprosto zanemarili. Ob tem se postavlja vprašanje, kdo je vodil osrednjo banko doslej in kdaj je bilo največ tajkunskih prevzemov. To se je zgodilo v času, ko je Banko Slovenije vodil Mitja Gaspari, zdajšnji minister in neuradni pomočnik za ekonomske zadeve premierja Boruta Pahorja. Na to so pred dnevi opozorili tudi v Zvezi svobodnih sindikatov Slovenije (ZSSS), kjer od vlade in državnega zbora zahtevajo, naj nemudoma sprejmejo vse potrebne pravne podlage za izvedbo revizije prevzemov podjetij, izvršenih do konca lanskega leta, in javno objavijo rezultate, v primeru ugotovljenih kršitev pa uvedejo ustrezen postopek zoper odgovorne osebe. Zahtevajo tudi prevetritev zakonodaje. Predstavniki ZSSS Goran Lukič je tako v začetku tega tedna pojasnil, da je bilo v Sloveniji po zadnjih podatkih ATVP med letoma 1998 in 2010 podanih 215 vlog za dovoljenje za prevzem podjetja.

Javni dolg Banke so za 197 prevzemov izdale za 5,56 milijarde evrov bančnih garancij. Ob tem je Lukič opozoril na skrb zbujajoč obseg posojil za prevzemne dejavnosti s strani NLB, saj je največ posojil odobrila prav ta banka. Izvršni sekretar ZSSS Ladi Rožič pa je pri tem opozoril, da je bančni dolg postal javni dolg. Iz analize zadolževanja države in podeljevanja državnih poroštva v letu 2009 je razvidno, da se je država tedaj zadolžila v višini 4,1 milijarde evrov neto in na ta način financirala javnofinančni primanjkljaj, ki je znašal 1,5 milijarde evrov. Preostalo neto zadolževanje za 2,6 milijarde evrov je država po Rožičevih navedbah položila kot depozit pri bankah, hkrati pa je povečala državna poroštva za 2,2 milijarde evrov, od česar je za državna poroštva bankam namenila dve milijardi evrov. Kot je dejal Rožič, so v ZSSS zaskrbljeni, ker bodo NLB zdaj sanirali prav delavci. V tej luči se je vprašal, kje so bili do zdaj regulatorji. V ZSSS so tudi poudarili, da je veliko število delavcev menedžerske prevzeme plačalo s svojo zaposlitvijo, neizplačanimi ali premalo izplačanimi plačami, kršene pa so jim bile tudi druge pravice iz delovnopravne zakonodaje. »Zaradi saniranja napačnih odločitev in nespametnega kreditiranja tako imenovanih tajkunskih

Stran / Page: 16

Doseg / Reach: 15000

Država / Country: SLOVENIA

Površina prispevka / Size: 1911 cm²

3 / 5

V Zvezi svobodnih sindikatov Slovenije zahtevajo revizije vseh prevzemov podjetij, izvršenih do konca lanskega leta.

oziroma menedžerskih prevzemov podjetij želi država sedaj posegati še v socialne pravice ljudi in s tem spreminjati vrednote socialne države.« Predsednik ZSSS Dušan Semolič pa v imenu ZSSS zahteva, da vlada in DZ nemudoma sprejmeta vse potrebne pravne podlage za izvedbo revizije vseh postopkov prevzemov podjetij, izvršenih do konca lanskega leta. Prav tako ZSSS pričakuje, da bodo

Po podatkih ATVP je bilo med letoma 1998 in 2010 podanih 215 vlog za dovoljenje za prevzem podjetja, banke pa so za 197 prevzemov izdale za 5,56 milijarde evrov bančnih garancij.

rezultati revizije javno objavljeni in da bo v primeru ugotovljenih kršitev prevzemne zakonodaje, v primeru netransparentnega oz. nesmotrnega kreditiranja prevzemov podjetij in v prime-

ru pomanjkljivega nadzora nad tovrstnim kreditiranjem zoper odgovorne osebe sprožen ustrezen postopek.

ZSSS tudi zahteva, da vlada in DZ spremenita in sprejme-

ta ustrezno zakonodajo, ki bo tovrstne prevzeme podjetij v prihodnje onemogočala ter bo jasno določala odgovorne osebe in ljudi ter jih v primeru ugotovljenih kršitev ustrezno sankcionirala – vključno z zaplenbo premoženja.

ali drži trditev direktorja ATVP Damjana Žugljaja, da je imela Banka Slovenije kot nadzornik bančnega sistema vpogled v vsa slabo zavarovana bančna posojila menedžerjem, ali in kako je centralna banka ukrepala in kdo od regulatorjev finančnega trga ima v tem primeru prav, pa je Pahor odvrnil, da vlada nima pristojnosti ocenjevati delovanja teh institucij, zahtevati podatkov o izvajanju nadzora ali dajati navodil za ukrepanje. Po njegovih besedah bi v skladu s sporazumom morale vse nadzorne in regulacijske institucije delovati v korist stabilnosti finančnega sistema, si izmenjevati informacije in dajati podporo. Na vprašanje, ali bo vlada na podlagi zakona o gospodarskih družbah, ki določajo subjektivno odškodninsko odgovornost članov uprave in nadzornih svetov, sprožila ustrezne postopke in od teh ljudi terjala povrnitev povzročene škode, je odgovoril, da zaradi težav pri upravljanju gospodarskih družb v državni ali javni lasti ne kaže spreminjati zakona o gospodarskih družbah. Vlada je zagotavljanje javnih interesov zavarovala z drugimi sredstvi, pri čemer so v ta namen ustanovili agencijo za upravljanje kapitalskih naložb države, je dodal premier. Ponovil je tudi stališče, da vlada ne more vplivati na odločitve vodstev bank, nadzor nad njihovim delovanjem je v pristojnosti regulatorja, v tem primeru Banke Slovenije. Žerjav je odvrnil, da se mu zdi nesprejemljivo, da »vsi skupaj ugotovljamo, da marsikaj ni v redu, ter trdimo, da se nič ne da narediti in da so odgovorni neodvisni regulatorji.« Kljub široki debati o težavah v NLB, povezanih z dokapitalizacijo, in ob dejstvih glede tajkunskih posojil nihče ne odgovarja, nihče ne preiskuje bivše uprave, nadzornih svetov,« je dodal. Toliko o slabih bankah in menedžerskih posojilih. Jasno je torej, da je za nastalo stanje kriva Banka Slovenije.

Pahorjeva ocena Vprašanje o nadzoru delovanja bank se je v poslanskih klopek pojavilo v ponedeljek. Poslanec Radovan Žerjav je premierja Boruta Pahorja vprašal, kako bo vlada ukrepala v primerih, kjer je država večinski ali pomemben lastnik banke in bo ta zaradi prijateljskih in slabo zavarovanih posojil, namenjenih menedžerskim odkupom, utrpela poslovno in finančno škodo. Pahor je odgovoril, da od pristojnih institucij pričakuje, da bodo s preiskavami ugotovili, ali so uprave in nadzorni sveti storili kazniva dejanja. Zagotovil je še, da bo predlagal vnovični razmislek o licenciranju nadzornikov bank in zavarovalnic. Na vprašanje,

V Krekovi družbi za upravljanje investicijskih skladov zatrjujejo, da je premoženje Krekovi skladov popolnoma ločeno od premoženja Krekove in z njo povezanih družb.

Finančni holdingi Drugo, kar že nekaj časa močno vznemirja slovensko javnost, pa so težave finančnih holdingov, predvsem tistih, ki so od državljanov in dr-

žavljank zbirali lastninske certifikate in jih spreminjali v delnice oziroma lastniške deleže podjetij. V zadnjem času smo namreč pričeli propadanju cele vrste finančnih ustanov oziroma njihovega nazadovanju. Med drugim je javnost presenetila objava v italijanskem časniku L'Espresso, da so družbe v neposredni in posredni lasti mariborske nadškofije v velikih finančnih težavah. Po poročanju L'Espressa naj bi imele celo več kot 800 milijonov dolga. Znano je, da so plačilno nesposobnost doslej razglasili v podjetju Gospodarstvo Rast, ki je v stoo- stotni lasti škofij mariborske metropolije, in holdingov Zvon Ena in Zvon Dva, ki sta v lasti Gospodarstva Rast. V prisilni poravnavi se je znašlo tudi telekomunikacijsko podjetje T-2. Finančni zlom teh družb pa lahko na kolena spravi tudi mariborsko nadškofijo, ki se je zadolžila za pomoč tem družbam. Holding Zvon Dva na primer nadškofiji dolguje 13,5 milijona evrov. Podatke o dolgu v višini 800 milijonov evrov so v mariborski nadškofiji

zanikali, pri tem pa navedli samo neposredni dolg nadškofije v višini 17,4 milijona evrov. Pojasnili so, da so za sanacijo družbe Gospodarstvo Rast zastavili samostan v Studenicah, Orglarsko delavnico v Hočah in del objekta na Barvarski ulici v Mariboru v skupni vrednosti 3 milijone evrov. Zanikali pa so, da bi zastavili dvorec Betnava in Zavod Antona Martina Slomška, v katerem deluje tudi škofijska gimnazija. Ivan Štuhec, direktor Zavoda Antona Martina Slomška, je dejal, da k sreči stavba, v kateri je zavod, ni pod hipoteko, zato njihov obstoj ni ogrožen. V družbi Gospodarstvo Rast pa priznavajo le 40,7 milijona dolgov. Lojze Cvikel, novi upravitelj nadškofijskega premoženja, je za tednik Družina pojasnil, da je po priporočilih Vatikana mariborska nadškofija za finančno prestrukturiranje svojih podjetij najela svetovalni družbi TMF in Rothschild. Po

Mirko Kraševac, nekdanji ravnatelj mariborskega nadškofijskega gospodarstva, se je znašel v težavah.

pripravljenih načrtih se nameravajo vodstva družb znova sestati z bankami, saj upajo, da jim bo uspelo doseči reprogramiranje posojil. Cvikel je pri tem tudi poudaril, da po najbolj črnem scenariju lahko utrpijo le določene posledice, ne pa bankrota. Na spletnem portalu MMC TV Slovenija pa so objavili mnenje dr. Lojzeta Ude s Prave fakultete v Ljubljani, ki je v prispevku za TV Dnevnik pojasnil, da »mariborska nadškofija, četudi bi se zadolžila prek svojih zmožnosti, ne more bankrotirati«, in sicer zato, ker ji sodišče po zakonu ne more zapleniti sakralnih objektov, saj ti služijo verskim obredom in niso v prosti prodaji. »Če so vložili kakšne nepremičnine, ki so jih dobili nazaj z denacionalizacijo (npr. poslovno

stavbo), potem bi to šlo v stečaj. Samo premoženje družb gre v stečaj, premoženje insolventnih kapitalskih družb.« Verski objekti po Udetovem mnenju tako ne morejo v stečaj, čeprav takega primera še nismo imeli, vse drugo pa, predvsem gozdovi, ki jih je Cerkev kar precej dobila nazaj, pa tudi stavbe, šole, dvorci, je pojasnil Ude in dodal, da se nadškofija kot civilnopravna oseba ne more ukiniti oziroma izbrisati iz registra, kot je to mogoče narediti s podjetji po končanem stečaju. Zato je Ude prepričan, da finančne težave družb, v katerih je posredna ali neposredna lastnica mariborska nadškofija, ne bodo onemogočale njenega delovanja.

Gospodarstvo Rast Ob tem dodajmo, da obstaja razlika med družbo Gospodarstvo Rast in mariborsko nadškofijo. Gre namreč za različne pravne in gospodarske subjekte, ki so med seboj povezani na različne in med seboj neprimerljive načine. Mariborska nadškofija je skupaj s celjsko in murskosoboško

Lojze Cvikel: Bankrota mariborske nadškofije ne bo

Nadškofija lahko utрпи določene posledice, ne pa bankrota, je v pogovoru za tednik Družina dejal ravnatelj mariborskega nadškofijskega gospodarstva Lojze Cvikel in dodal, da kriza lahko pripelje nadškofijo do tega, da bo morala na novo zastaviti pridobivanje sredstev za pastoralno dejavnost. Ta je namreč njena osrednja dejavnost, ne pa iskanje dobička. Cvikel, ki je novembra na tem mestu zamenjal dosedanjega prvega finančnika mariborske nadškofije Mirka Krašovca, je v pogovoru napovedal nekatere spremembe, ki jih po njegovem prinese vsaka kriza. Racionalizacije poslovanja so se lotili že leta 2009, upočasnili ali ustavili so nekatere projekte, morali so tudi odpustiti. Gospodarstvo Rast je tako že konec leta 2009 ukinila pasarsko delavnico, restavratsko delavnico bodo zaprli letos, kar je povezano z zmanjšanjem obsega del na trgu. Pojasnil je, da se je nadškofija v preteklosti zadolževala zaradi raznih projektov, tako pastoralnih in izobraževalnih kot gospodarskih. Največja zadolžitev, ki predstavlja okoli 52 odstotkov celotnega dolga pri bankah, se je zgodila konec leta 2007 in v letu 2008 zaradi obnove kompleksa na Vrbski, kjer ima svoje prostore Slomškov zavod.

»Računalo se je, da bo v naslednjih letih – na temelju solidnih rasti v prejšnjih letih tako v Sloveniji kot v tujini – mogoče prigospodariti dodatne vire za pokrivanje vseh obveznosti nadškofije. Žal je svetovna gospodarska kriza to predvidevanje porušila. Namesto boljših prilivov od Gospodarstva Rast do nadškofije so prihodki padli na ničlo, tako da se je zgodilo celo nasprotno in je nadškofija začela pomagati Gospodarstvu Rast, dokler je to zmogla,« je dejal novi ravnatelj gospodarske uprave.

Na vprašanje, ali gre pri dogajanju v Mariboru za edinstven primer v Evropi, Cvikel odgovarja, da mariborska nadškofija ni izjema. Po njegovo so še drugi primeri, še posebej tam, kjer so podobno kot v Mariboru vlagali v delnice in razne naložbe, ki pa so v času svetovne ekonomske krize doživele razvrednotenje in s tem izgubo premoženja. Ob tem poudarja, da je reševanje takega problema znotraj večje države lažje kot pri nas, kjer se je kopica podjetij in holdingov skoraj hkrati znašla v podobnem položaju. O teoriji zarote, po kateri naj banke, zlasti državne,

Lojze Cvikel, ravnatelj mariborskega nadškofijskega gospodarstva

ne bi bile zainteresirane za reševanje tudi zato, ker gospodarskim in političnim elitam na oblasti ustreza, da se sesuje tisti del gospodarstva, ki še ni

pod njihovim neposrednim nadzorom, Cvikel ni želel govoriti, ker to po njegovo ni kršansko. »Lahko govorim le o tem, da so eni bolj pripravljeni za sodelovanje, drugi manj. Eni so bolj svobodni, drugi pač morajo izpolnjevati ukaze od zgoraj. Sam živim v upanju, da bo na koncu prevladal razum in želja pomagati ljudem. V našem prostoru je že preveč propadlih projektov, preveč ljudi brez dela, brez težko zasluženega imetja,« je dejal Cvikel. Najsvetlejši scenarij bi po njegovo bil, če bi jim uspelo dobiti denarno pomoč za denacionalizacijo in bi se z bankami na podlagi sanacijskega programa, ki ga bodo v kratkem predložili tuji svetovalci, dogovorili, da vsakdo odpiše nekaj svojih naložb. Ta scenarij po njegovo ne bi bil pozitiven samo za Cerkev, temveč bi vtil upanje vsem tistim družbam, ki se otepajo s podobnimi težavami.

Stran / Page: 16

Doseg / Reach: 15000

Država / Country: SLOVENIA

Površina prispevka / Size: 1911 cm2

5 / 5

Matjaž Gantar zatrjuje, da KD Group ni katastrofalno zadolžena, je pa v finančnih težavah.

škofijo solastnica družbe Gospodarstvo Rast. Kot pravijo v nadškofiji, je premoženje družbe Gospodarstvo Rast porazdeljeno, in sicer: družba je 55-odstotni lastnik holdinga Zvon Ena, katerega vrednost se je zaradi gospodarske situacije precej zmanjšala, in ima terjatve do holdinga Zvon Dva v višini 13,5 milijona evrov. Del premoženja predstavljajo še oprema za proizvodnjo orgel, restavriranje in tekoče delovanje družbe ter nepremičnine manjše vrednosti. Družba Gospodarstvo Rast je imela tudi lastniški delež v T-2, a ga je leta 2008 prodala, tako da ima do njega enak odnos kot npr. do Heliosa, d. d., in drugih portfeljskih naložb Zvona Ena. O rednem poslovanju navedenih družb sicer v nadškofiji ne morejo dati podatkov, ker imajo te družbe svoje vodstvo in nadzorne organe, o svojem finančnem poslovanju pa

javnost obveščajo same. Za konec povejmo, da so v nadškofiji dejali, da je članek v časniku L'Espresso, ki je izšel v trenutku, ko je najbolj potrebno zaupanje in pripravljenost za skupno iskanje, v javnost vnesel strah, jezo in nezaupanje. Takšno razpoloženje zlahka privede do situacije, ko bi večina vpletenih veliko izgubila, največ prav **mali delničarji**, so prepričani v nadškofiji.

Holding NFD, ki ga vodi Stane Valant, poskuša prodati lastniške deleže v enajstih podjetjih, da bi s tem rešil svoje poslovanje, a mu to ne uspeva.

KD Group Naslednja finančna skupina, ki se sooča s težavami, je KD Group, ki jo vodi Matjaž Gantar. Mediji so objavili, da celotni dolg Skupine KD Group znaša 150 milijonov evrov, od tega letos zapade 30 milijonov evrov kratkoročnih posojil. Razmerje med dolgovi in kapitalom je ena proti ena, je pojasnil Gantar, ki pravi, da ne gre za katastrofalno zadolženost. Ob

tem je izpostavil načrt prodaje naložb za zmanjšanje zadolženosti. Znano je tudi njegovo staro stališče, »da je pri njih že od nekdaj za primerno ceno naprodaj vse«. Če ne bodo prodali dovolj finančnih naložb, bodo od temeljnih naložb verjetno morali prodati kakšno zavarovalnico. Prodaje zavarovalnice Adriatic Slovenica so se lotili, ko so se odločili za strategijo rasti življenjskih zavarovanj na tujih trgih. Ocenili so, da bi z neživljenjskimi zavarovanji težko rasli, saj je domači trg s tem zasičen, internacionalizacija pa je finančno zanje prezahtevna. »Konkurentom doma sicer lahko poskušas vzeti določen tržni delež, ampak to pomeni, da moraš investirati ogromno denarja. Spustiti moraš cene, dvigniti provizije in veliko vložiti v marketing, ko pa na koncu pogledaš pod črto, ugotoviš, da se zadeva matematično ne izide,« pravi Gantar.

Unicredit in Krekova družba pomirjata

Potem ko so se v medijih pojavile informacije o finančnih težavah mariborske nadškofije in se je v teh zgodbah omenjala tudi banka Unicredit, so iz te banke sporočili, da so prihranki njihovih varčevalcev na varnem. Podobno so se odzvali tudi v Krekovi družbi za upravljanje investicijskih skladov. Na banki Unicredit Slovenija so v sporočilu za javnost pojasnili, da njihova banka vodi politiko upravljanja s tveganji, ki je v skladu s standardi, ki veljajo v Sloveniji, ter v skladu z internimi standardi Skupine Unicredit. »Izpostavljenost do omenjene skupine obenem ni tolikšna, da bi kakorkoli ogrozila poslovanje ali varnost Unicredit banke Slovenija,« so poudarili v zvezi z navedbami v medijih, naj bi imela nadškofija dolgove pri bankah Raiffeisen, Unicredit in NLB. Dodali so še, da Unicredit v Sloveniji posluje z dobičkom, poleg tega je to edina banka v Sloveniji, ki je izpolnila pogoje za uporabo naprednega pristopa za izračunavanje kapitalske potrebe za kreditno tveganje po metodologiji Basel II, kar je potrdila tudi Banka Slovenije.

Na poročanje medijev o težavah mariborske nadškofije so se odzvali tudi v Krekovi družbi za upravljanje investicijskih skladov. Pojasnili so, da je premoženje Krekovi skladov popolnoma ločeno od premoženja Krekove in z njo povezanih družb. »Prav zato slabo finančno stanje holdinga Zvon Ena, ki že od leta 2004 deluje kot popolno-

Iz banke Unicredit, ki jo vodi France Arhar, sporočajo, da so prihranki njihovih varčevalcev na varnem.

ma samostojna družba, nima neposrednega vpliva na upravljanje in delovanje Krekovi skladov. Pri Krekovi skladih gre za čisto premoženje, ki nima kreditnih obveznosti in je v celoti v lasti imetnikov investicijskih kuponov,« so zapisali v sporočilu za javnost. Dodali so, da uspešnost poslovanja Krekovi skladov potrjuje dejstvo, da so imeli ti v letu 2009 in 2010 dobre pozitivne letne donose.

V težavah tudi NFD Že dolgo je znano, da je v velikih finančnih težavah tudi finančna družba NFD, ki jo vodi Stane Valant. Ta že nekaj časa prodaja deleže družbe v nekaterih podjetjih in ustanovah. Med drugim je v začetku januarja objavila vabilo k dajanju ponudb za nakup delnic 11 družb, med njimi Nove Ljubljanske banke (NLB), Banke Celje, Term Maribor, Hotelov Bernardin in več elektrodistribucijskih podjetij. Finančna družba NFD je sicer enake deleže v vseh 11 družbah prodajala že oktobra lani, a je bil tako kot zdaj tudi takrat odziv skromen. **D**